

PROJECT LEYLIJNEN EEN UPDATE VAN 23 FEB 2014

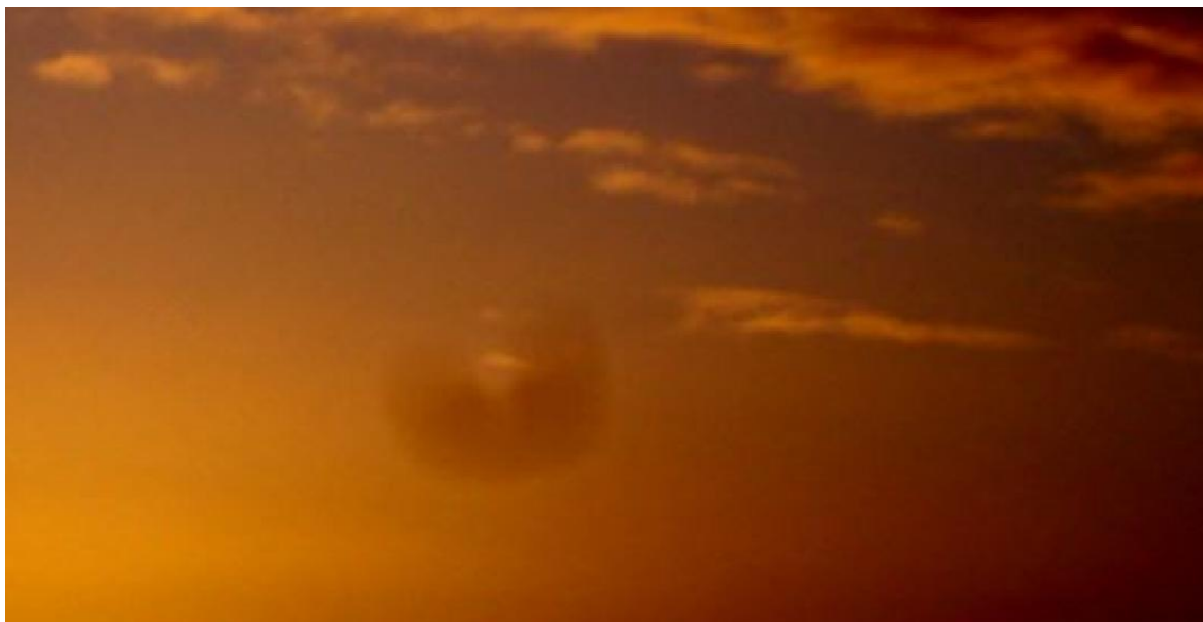
Zonsopgang vanaf Glastonbury Tor : Zondag 2 Februari 2014 07:50 UTC

Drie weken verstreken sinds bovenstaande scene ons bij dageraad begroette boven het landschap dat over het algemeen wordt erkend als het Hartchakra van de Aarde – het Eiland Avalon. De zon scheen voor ons die dag.

Veronica, ikzelf en nog een collega van de groep, werden door twee anderen vergezeld die speciaal voor deze gelegenheid vanuit de Engelse Midlands en Southampton waren gereisd. We arriveerden twee uur voor zonsopgang om onszelf onder te dompelen in de zone van astronomische schemering en zodoende die kostbare momenten van leylijnen-expansie te pakken. Veronica is 77 jaar en heeft in de afgelopen 10 jaar haar portie gezondheidszaken gehad. Maar met onze hulp bereikte ze de top van deze 500 voet hoge heuvel in het donker! Waar een wil is, is een weg!

De omstandigheden waren bepaald koud met een zeer verkoelende wind, wat het niet tot een heel comfortabele ervaring maakte. Desalniettemin genoten we van elkaars gezelschap gedurende de groeiende dageraad en uiteindelijk een ongelooflijke zonsopgang op de speciale cross-quarterdag (seizoenswisseling) van Imbolc, of van Maria-Lichtmis, of van St. Brighid, die ooit het begin van de lente aanduidde. Op de loer liggende wolken werden al spoedig verdreven toen de ochtendstralen het landschap verwarmden en de kou uit ons binnenste verdreven.

Los van de gouden Zon die verscheen boven een onbelemmerde horizon, ving het bovenstaande plaatje nog twee andere interessante verschijnselen op die dag. Als eerste, kijk eens hoe het opkomende zonlicht een kegel van straling verzadigt die een boog vormt vanuit het brandpunt van onze lokale ster. Ten tweede, een interessante orb maakt diens aanwezigheid bekend aan de zuidzijde van de Zon, vlakbij de eerdergenoemde boog. Het object lijkt duidelijk op de voorgrond te zijn. De heldere kern is omgeven door een nevelachtige 'bel' met een doorsnede van vier zonnediameters (2 graden). De omtrek van de 'bel' is niet volledig cirkelvormig maar heeft afgeplatte kanten bij de polen, hetgeen suggereert dat het een snelle rotatie zou kunnen hebben. De onderste helft lijkt een schaduw te hebben hetgeen verrassend is als we aannemen dat de 'bel' doorzichtig is en ook als je bedenkt dat het zonlicht van beneden komt. Je kunt andere verschijnselen binnen de structuur naast je neer leggen maar ik laat verdere interpretaties over aan diegenen die er naar willen kijken. Het is vreemd waarom dit object verschijnt op maar een van de zestien foto's die werden genomen tijdens de zonsopkomst.

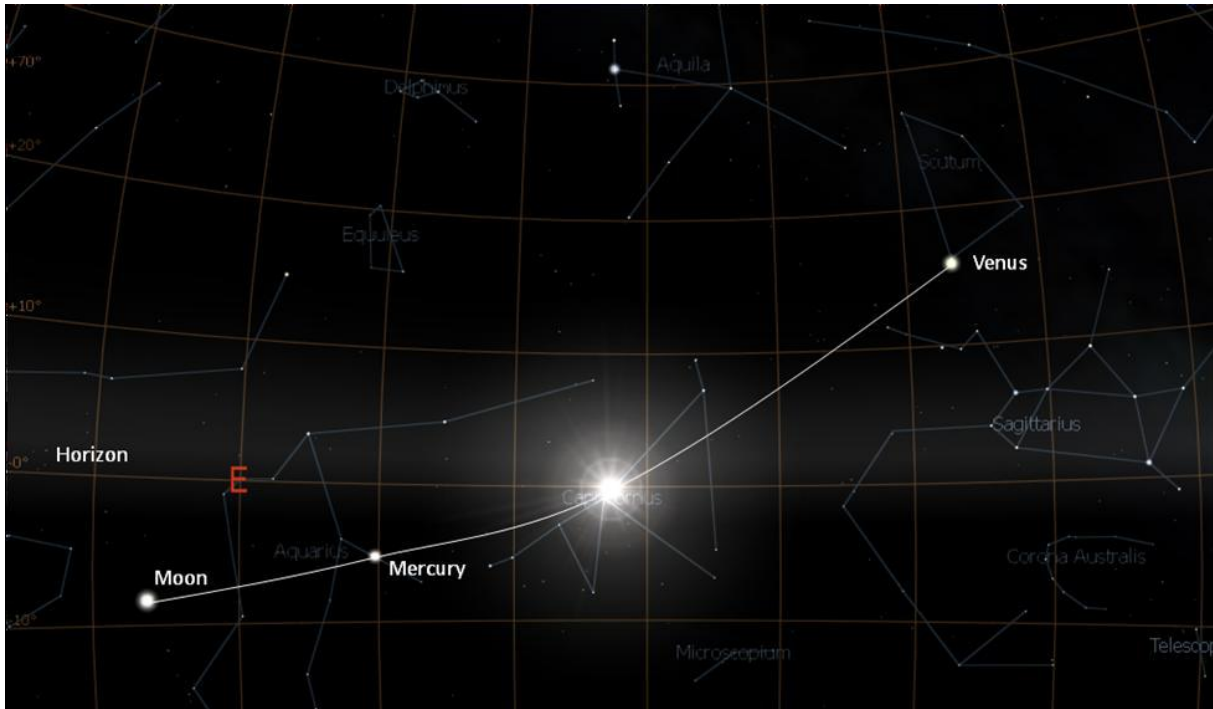

Zonsopkomst Orb vanaf Glastonbury Tor : 2 Februari 2014 07:50 UTC

Bovendien, maar niet gefotografeerd, was er een grote groep met het blote oog waarneembare zonnevlekken prominent aanwezig in de fotosfeer van de zon, hetgeen suggereert dat er een grote kans bestaat dat een actieve stroom van zonnewinden invloed uitoefent op de magnetosfeer van de Aarde.

Iets eerder werd onze Zon boven de horizon voorafgegaan door de heldere 'Morgenster', de 'Magdalena', de belichaming van de Romeinse Godin van de Liefde – Venus. Geplaatst bij de meest noordelijke rand van Sagittarius (Boogschutter), overstraalde de zusterplaneet van de Aarde alles in de hemel, terwijl het de weg bereidde voor de nieuwe dag. In het spoor van de zonsopgang, midden in Capricornus (Steenbok) kwam enige minuten later de illustere Mercurius, de gevleugelde boodschapper, te midden van niets anders dan de constellatie van Aquarius (Waterman) – ons herinnerend aan een teken dat het dagende Licht van de volgende Gouden Tijd aanduidt. De wassende 3

dagen oude maan in deze nieuwe maanloop volgde vlak na Mercurius; wat een timing om een wens te doen bij nieuwe maan en voor een nieuw begin. Symbolisch gezien lijkt het erop dat een krachtige rij van de drie binnenste hemellichamen van de zon zich voor deze gebeurtenis op de oostelijke horizon verzamelden. En zoals de hemelkaart hieronder laat zien lijkt deze configuratie op een 'gevleugelde schijf' met de Zon perfect in het midden gecentreerd tussen de vleugeltoppen, voorgesteld door de Maan en Venus.

**Planetaire Configuratie bij zonsopkomst - Glastonbury Tor :
Zondag 2 Februari 2014 07:50 UTC**

“Under the weather”

Toen die zondagmorgen het daglicht aanbrak boven de uitgestrekte moerasvlakten van de Tor, waren we eveneens getuige van de ellende van degenen die al meer dan twee maanden leden tengevolge van de niet aflatende 'regens' en de daarop volgende overstromingen, die ik nog nooit eerder in de 38 jaar dat ik in ditzelfde landschap verbleef heb gezien. Huizen, families, boerderijen, dieren en broodwinning, allemaal belegerd door het water.

Preventieve handelingen of onmiddellijke verlichting van de strijd van deze gemeenschap, kennelijk genegeerd door diegenen waarvan ze noodzakelijke consideratie en directe respons verwachtten. Het gewijde landschap dat moedwillig in de steek gelaten lijkt, aan de rand van teloorgang en vatbaar voor dreigende besmetting – haar toekomst voor de bewoners onzeker doordat de eindeloze 'regens' nog steeds neerstroomden in de afgelopen weken. Het is niet zo dat dit gebied niet bekend was met het risico van overstromingen, waarvoor gedurende vele jaren voldoende maatregelen werden genomen. Dus, wat ging er verkeerd toen er gehandeld had moeten worden?

Er is een ding dat ik heb geleerd van mijn eigen spirituele reis en dat is dit: niets gebeurt bij toeval. Ieder gevolg heeft een oorzaak. Elke intentie heeft een

oorsprong. Uiteindelijk beginnen veel meer mensen de juiste, diepe en onderzoekende vragen te stellen en hun eigen antwoorden te onderscheiden in plaats van zomaar de 'voorbereide' antwoorden die voor ze gemaakt werden te accepteren. En de vragen die velen van degenen die rond de Tor vandaan komen nu stellen is waarom zo'n intensiteit, waarom zo'n intensiviteit, waarom hier en waarom nu? Bovendien, de vraag die veelvuldig gesteld wordt in gesprekken zonder externe stimulus is "**Dit kan toch zeker niet natuurlijk zijn?**"

Interessant genoeg kan zowel de toevallige als de kritische waarnemer niet slechts de enorme hoeveelheid en meedogenloosheid van de neerslag zien, maar in recentere tijden hoe het voornamelijk valt – in 'pockets' en 'pulsen' gedurende langere periodes, zelfs dagen. De tijdconstante van de pauze tussen elke puls bij een bepaalde pocket suggereert eerder een intelligentie dan natuur; is de natuur echt zo extreem herhalend en ritmisch? Er is geen argument dat er een 'klimaatsverandering', de opvolger van de retorische 'mondiale opwarming', gaande is. De echte vraag die we moeten stellen is: wat ligt er aan ten grondslag?

Degenen die geboren zijn op deze eilanden staan wereldwijd bekend om het onvermoeibare praten over het weer. Toch denken sommigen amper na over wat weer echt is. Weer is slechts een reflectie van een staat van zijn. Het is een effect, geen oorzaak. Het is een symptoom, geen toestand. Wanneer iemand jou, als levend wezen, vertelt dat je er 'under the weather' uitziet, geven ze alleen commentaar op de staat van je toestand – dat je 'off-colour' bent, 'rundown', neigt naar ziekte of zelfs in een staat van 'on-gemak' (dis-ease) bent. De Aarde is ook een levend wezen en veel meer dan een met atmosfeer omhuld rotsblok dat rond zijn ouderlijke ster zwenkt. Ze is levend, responsief en ze bezit een eigen ziel. Weer is aldus ook de manifestatie van haar fysieke **onbalans**. Deze ongelijkheid wordt op de grond in het ene landschap als een surplus en in een ander als gebrek tentoongespreid; in het extreem gesteld: de een zijn overstroming is de ander zijn droogte en aldus wordt het wetenschappelijke principe van behoud van massa gevolgd.

Water is het fundamenteel werkende medium in de motor van de Aarde, aangedreven door zonlicht, om de toestand van de Aarde te laten zien – haar klimaat. De Aarde is 80% water, net als wij. Zonlicht en water worden gezien als het belangrijkste om de subtiele aardenergieën die door de leylijnen 'vloeiën' te energetiseren. Zonlicht bestaat uit vele unieke golflengtes en derhalve frequenties, net als leylijnen. Zulke directe overeenkomsten suggereren dan ook dat het klimaat van de Aarde en de energieën die worden uitgezonden via haar leylijnen sterk met elkaar verbonden zijn. Als dit het geval is, dan kan men zich voorstellen dat de algemene toestand van de Aarde mondiaal wordt genetwerkt, in de een of andere wereldwijde spirituele transmissie, via haar etherische rooster naar de bevolking. Met andere woorden, we voelen en weerspiegelen allemaal de toestand van de Aarde. Dit is niet zo'n onzin als het op het eerste gezicht lijkt, wanneer we nadenken over wat basiswetenschap.

Elementaire natuurkunde leert ons dat door het toevoegen of afvoeren van warmte-energie aan of van een watermolecule, het in staat is van damp in water te veranderen of van water in ijs. In deze processen wordt de atoomstructuur opgepord of verzwakt; met andere woorden, er is een verandering in de **trillingstoestand** van de watermolecule zelf. Het weer kan daarom eveneens

worden gezien als een weerspiegeling van de trillingstoestand van de aarde. Door de trillingstoestand van onze omgevingsruimte te veranderen, veranderen we eveneens onze eigen trillingstoestand en welzijn. Zo beginnen we te verklaren waarom we, bij een behoorlijke hoeveelheid zonlicht, ons gezonder en levendiger voelen dan wanneer we ons voortdurend onder een wolkendek of in een zondvloed bevinden.

Zonlicht is fundamenteel voor persoonlijke vitaliteit en opgewektheid. Het is speciaal belangrijk om de leylijnen van het Aarderooster te energetiseren, speciaal bij lage zonnestand zoals we al hebben ontdekt. Zoals een healer uit Brazilië opmerkte na haar meditatieve ervaring tijdens de gebeurtenis van 2 februari, er is een direct verband tussen zonlicht, de pijnappelklier en de leylijnen. Ze legt uit,

"Het was prachtig en ik kon voelen dat de leylijnen heel sterk zijn t.b.v. onze pijnappelklier, want deze kostbare klier wordt eveneens geactiveerd door zonlicht. Vraag me niet hoe ik het weet, want ik voelde. Het is een innerlijk weten, begrepen door emoties die rondgingen in mijn lichaam. Dus de leylijnen zijn op de een of andere manier met onze pijnappelklier verbonden."

En het lijkt erop dat ik niet de enige was die de potentiële verbinding tussen klimaat en leylijnen maakte. Tussen de eerste duizend e-mails die door het leylijnen-initiatief van de Montague en Veronica Keen Stichting ontvangen werden zat een uitnodiging voor deelname van de Stichting aan de 10^e Jaarlijkse Internationale Conferentie voor Milieu, Duurzaamheid en Klimaatverandering aan de Universiteit van Oxford, later dit jaar. De uitnodiging werd met dankbaarheid bevestigd en wordt gezien als een potentiële mogelijkheid om de leylijnen discussie breder te maken en nieuw innovatief onderzoek ernaar te verwelkomen.

Van Wolkenillussies tot Zonnestormen

Ken je die hit uit 1968 van Joni Mitchell, "Both Sides Now"? De songtekst lijkt speciaal van toepassing in deze huidige tijd van klimaatverandering,

*"Bows and flows of angel hair and ice cream castles in the air
and feather canyons everywhere, I've looked at clouds that way.*

***But now they only block the sun, they rain and snow on everyone.
(maar nu blokkeren ze de zon alleen maar, ze regenen en sneeuwen op iedereen)***

So many things I would have done but clouds got in my way.

*I've looked at clouds from both sides now,
from up and down, and still somehow
it's cloud illusions I recall.*

***I really don't know clouds at all."
(Het zijn maar wolkenillussies, herinner ik me.
Ik weet echt niets van wolken)***

De vraag is of we echt de oorsprong kennen van de wolken die we in onze lucht zien. Zoals de titel van de song suggereert, zijn er tenminste twee kanten aan elk debat en de zaak van klimaatverandering is geen uitzondering hierop. Het is net of er twee componenten werkzaam zijn om dat wat zich als weer manifesteert te veroorzaken. Ze lijken opgelegd en met elkaar in conflict te zijn – de ene is natuurlijk en wordt afgeleid uit de Kosmos, de andere lijkt kunstmatig te worden opgewekt en is in tegenspraak met die natuurlijke verandering. Het is soms moeilijk te bepalen wat wat is. Beiden hebben ze echter een overeenkomst, een waarneembare en lange termijnsymptoom van de huidige toestand van de Aarde – **verduistering van zonlicht**.

Het bewijs op de grond sinds 2007, in Zuid Engeland tenminste, bevestigt dit feit. Volgens mijn berekening kwam het aantal dagen waarop zelfs diffuus zonlicht beschikbaar was op niet meer dan gemiddeld een dag per week, oftewel 15 % van mogelijke daglicht uren. Zonlicht bedekkende wolken zorgen ervoor dat de Aarde afkoelt door haar albedo (reflectievermogen) te verhogen en daardoor de warmtestraling de ruimte in te kaatsen. Door de aanhoudende afkoeling neemt de energie van de werkende vloeistoffen van de Aarde – water, af en produceert daardoor een lagere en 'dichtere' trillingstoestand. De consequentie hiervan is dat onze eigen energetische zijnsstaat de omgevingstoestand weerspiegelt.

Het was in 2007 dat de mondiale temperaturen plotseling evenveel gedaald waren als dat ze gestegen waren sinds 1960[1]. Deze omstandigheid liet zien dat een progressief model van mondiale opwarming onhoudbaar was toen in feite het deel van de thermische cyclus die de Aarde was binnengegaan feitelijk een mondiale afkoeling was. Andere data in die tijd bevestigden de metingen.

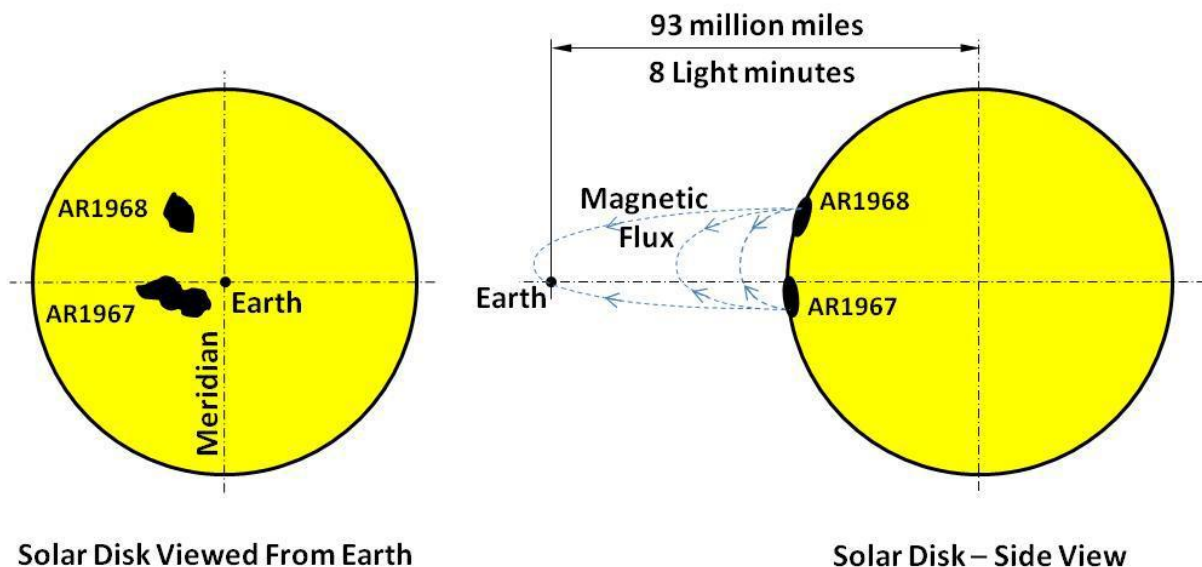
In april 2008 maakte Peter Taylor, een leidende milieudeskundige en raadgever op het gebied van ecologie, landschap, natuurbehoud en klimatologie, adviseur van wereldcommissies en agentschappen, iemand die zowel fysieke als spirituele wetenschap omarmt, zijn zorgen bekend m.b.t. het belang van de gemeten wolkendek variaties aangaande klimaatverandering. Zijn conclusie was verbazingwekkend eenvoudig: "*Verandering in bewolking kunnen klimaatverandering verklaren[1]*" Meer ter zake, na uitgebreide data analyse was hij ervan overtuigd dat de cyclische variatie in bewolkingstransparantie klimaatverandering beter verklaarden dan elke voortdurende antropogene uitstoot van kooldioxide. Hij beargumenteerde dat opwarming veel te snel plaatsvond om het resultaat te kunnen zijn van de aanwas van broeikasgassen.

Peter onthulde eveneens dat de primaire aandrijving van de cyclische bewolkingsveranderingen **een Kosmische invloed** is. Tussen 1991 en 2004 hadden wetenschappers al een rechtstreekse correlatie vastgesteld tussen bewolkingsveranderingen en kosmische stralen, die liet zien dat ioniserende kosmische straling wolken produceert. Verder werd eveneens een samenhang tussen de Aardse temperatuur en de solaire magnetische cyclus door metingen vastgesteld. Zeker, wanneer Aardse bewolkingsveranderingen in relatie staan tot de zonnwind – de stroom plasmastraling die van de Zon afkomt en een elektromagnetische stroom rond de Aarde veroorzaakt, wat dan te zeggen over het feit dat de Aardse leylijnen niet eveneens deze energetische pulsen

ontvangen en erop reageren? Het Aardse antwoord op zonnestormen kan dan net zo goed elektrische stroompieken alsmede de Aurora zijn.

Degenen onder jullie die feedback gaven omtrent hun ervaringen van de aanvangsmeditatie op 2 februari rapporteerden allemaal persoonlijk succes, gemeten als een verbinding met de leylijnen en vereniging met de leylijngemeenschap die deel nam. Voor de gebeurtenis leerden we dat de periode van lage klimming van de Zon net voor dageraad en net na de schemering bepalend was voor de timing van het proces. Waar velen van ons zich echter niet bewust van waren was nog een andere factor die kon meespelen met de timing van de gebeurtenis en de versterking van het resultaat.

Dus, was het toeval wat er die specifieke dag op de zonneshijf te zien was? Toen de Zon begon te rijzen over het Eiland Avalon op 2 februari 2014, onderscheidde ik duidelijk met het blote oog een enorme zonnevlek. In feite werd later vastgesteld dat het twee extreem actieve regio's (vermeld als AR1967/1968) waren, verbonden door een fotosferische brug, elk in staat om krachtige zonnevlammen uit te stoten. Bovendien naderden deze twee kolossale vlekengroepen – elk groot genoeg om de Aarde vele malen in te passen – de Solaire meridiaan en waren derhalve zeer gericht op de Aarde, om op die manier hun potentiële verbinding van de solaire magnetische krachtlijnen met de leylijnen te optimaliseren. Het plaatje hieronder illustreert de zeldzame omstandigheid. Je kunt een korte videoclip zien die de actuele dynamica van deze vlekengroepen laat zien[2]; het tijdstip van de zonsopkomst bij de Tor op 2 februari correspondeert met de 1:06 aanduiding op het videofilmpje.

**Toestand van de Zon (het Zonneweer) :
Zondag 2 Februari 2014 07:50 UTC**

Derhalve lijken niet alleen lage zonnestanden van invloed te zijn op het energetiseren van de Aardse leylijnen, maar eveneens welke activiteiten op de solaire meridiaan plaatsvinden – wanneer zulke plasma-uitbarstingen rechtstreeks op de Aarde gericht zijn. Men kan slechts concluderen dat, over het algemeen genomen, beide omstandigheden het leylijn-energetiseringseffect versterken. Degenen die mediteren zouden zich daarom veel bewuster moeten

zijn van het Zonneweer. We kunnen nu slechts beginnen te begrijpen waarom de ouden zoveel belangstelling hadden voor de Zon en haar zo vereerden.

Laten we in het kort teruggaan naar de kwestie van de wolken. De breedte van Zuid Engeland vertegenwoordigt een uitstekende barometer om te tijdelijke mate van het wolkendek en de verdeling over gewijde plaatsen te beoordelen, omdat dit landschap de meest dicht bijeen zijnde gebieden van actieve tellurische energie op de planeet bevat.

Om onszelf er aan te herinneren, dit gebied bevat sommige van de meest krachtige en wereldberoemde plekken: de 240 mijl lange Michael-Mary-Icknield as, het spirituele hartchakra van de Aarde – het Eiland Avalon dat de Glastonbury Tor omgeeft, evenals Avebury en Stonehenge. Het is het thuisgebied van sommige van de meest beroemde en oude ecclesiastische centra in het land, waaronder Winchester, Canterbury en Salisbury. Het is tevens het wereldknooppunt geworden voor jaarlijkse graancirkelmanifestaties en gedurende de 70-er jaren was het gebied populair vanwege de daar geziene Ufo's. En velen zullen het zich niet realiseren, maar uit deze regio kwam ook het enige bekende openbare geval via een nationaal nieuwsnetwerk van een veronderstelde buitenaardse uitzending met een belangrijke boodschap voor de mensheid. Het was zeker het eerste geval van zo'n gebeurtenis op deze eilanden en, voor zover men kan vaststellen, de wereld. Want het was op zaterdag 26 November 1977, 17:10 UTC dat de Hannington groep van VHF/UHF zenders werd overgenomen en hun normale uitzendingen gedurende 6 minuten werden onderbroken. Het gebeuren werd afgesloten zonder dat een openbare conclusie volgde na een kort officieel onderzoek dat 5 dagen duurde[3]. Dus de speciale etherische hoedanigheid van deze regio staat niet ter discussie en spreekt duidelijk voor zich.

Nog deze week lieten officiële statistieken zien dat Zuid Engeland de grootste hoeveelheid regen in de natste winter ooit beschreven (sinds 1910) had, waarbij het 200% meer regen ontving dan het hele wintergemiddelde tussen 1981 en 2010. De officiële kaart laat dit duidelijk zien[4]. Daaruit volgt dus dat verduistering van het zonlicht door bewolking over deze gewijde plek domineert, veel meer dan in elke andere regio in het land. De trillingstoestand daar is derhalve op het laagste punt ooit terwijl de energetische toestand van onbalans het hoogste is. De samenhang tussen dit hogelijk gewijde landschap en haar huidige toestand lijkt griezelig, als het geen toeval is.

Gaia roept

Het richten van de aandacht door de Stichting op Glastonbury's krachtige ley-energie en die van het achterland, door momenteel meer dan 60 landen, was geen toeval. Feitelijk werd het gestuurd.

Gaia herinnert ons er daadwerkelijk aan dat haar hart onmiddellijke aandacht nodig heeft. Ze accentueert het feit dat healing essentieel is, niet via chemie, maar door het adopteren van een **natuurlijk welgemeend** energieproces waarvoor de leylijnen van fundamenteel belang zijn. Dit zal resoneren met degenen die voldoende zorgdragen voor de Aarde en haar mensen. Zij zullen naar voren stappen om zo'n healing toe te passen.

Je kunt je voorstellen dat de Aardse leylijnen zich bijna net zo gedragen als de meridianen in het menselijk lichaam. Net zoals een beoefenaar van acupunctuur een patiënt zou behandelen, zo moeten we ook onze healing van de aarde benaderen – allereerst de meridianen identificeren die in verbinding staan met de vitale en slecht functionerende organen, en dan een serie helende diagnoses toepassen. En iedereen die regelmatig traditionele Chinese acupunctuur heeft ontvangen zal de 'explosie' van chi-energie herkennen die vrijkomt met betrekking tot dit slecht functionerende orgaan; het brandt in het begin intensief en kalmeert dan terwijl de energieblokkade langzaam wordt opgeheven en de prana optimaal vloeit om een staat van balans te bereiken.

Een bevestiging van de situatie na de gebeurtenis van 2 februari kwam van een toegewijde groep in Duitsland,

"Ik zal je een korte verklaring voor dit project geven. Een kleine groep vrienden van het project was midden vorige week in contact met een van de soorten die voornamelijk bezig zijn bij de solaire omloopbaan voor de energetische stabiliteit van Gaia. Mijn vragen aan hem waren:

Vraag: Welk beeld was er vanuit de ruimte te zien, speciaal op zondag?

Antwoord: Verlichting van enorme energie, grote delen van de leyen werden ingeschakeld. Vreugde!

Vraag: Is het hart, Glastonbury, vrij?

Antwoord: Het hart, Glastonbury, is nog niet bevrijd.

Vraag: Wat kunnen we in dit geval doen?

Antwoord: Samen met andere mensen het hart vrij maken. Fysieke aanwezigheid ter plaatse heeft het grootste effect.

Inderdaad, pelgrims hebben hun weg naar en aanwezigheid bij de Tor al duizenden jaren gevoeld. In feite wordt gezegd dat Jezus er een van was en velen zijn hem sindsdien in die goddelijke voetstappen gevolgd.

Een *pelgrim* kan worden gedefinieerd als een persoon wiens ziel naar een gewijde plek wenst te reizen om betekenisvolle spirituele redenen. Deze handeling van de ziel, die wenst te reizen in hetgeen een *pelgrimage* wordt genoemd, suggereert duidelijk dat de ziel zich niet 'thuis' voelt en op zoek gaat naar haar ware toevluchtsplaats.

Het woord *pelgrimage* is afgeleid van het Latijnse *peregrinus*, dat 'uitheems' betekent. Dit stamt van het woord *peregre* – 'naar het buitenland gaan', wat op zichzelf afkomt van 'per' – door en 'ager' – veld, of simpelweg, 'door het veld'.

Een *ley* is in principe een ingesloten grasland – in essentie een *veld*. Ley kan ook worden gespeld als *lay*, *laigh*, *leigh*, *leah* of *lee* en het is geen toeval dat heel veel plaatsen deze lettergreep aan hun naam hebben toegevoegd.

Dus men zou een *pelgrimage* kunnen interpreteren als een reis naar een 'nieuw' of 'uitheems' landschap, speciaal te voet, de leyen bewandelend, langs een serie

'rechte lijnen' of vooraf bepaalde paden, die leiden naar de gewijde plaats van bestemming en naar spirituele vervulling. En geloof me, het is geen toeval dat leylijnen verbonden zijn met iedere ziels reis op Aarde.

**De Tor, uitkijkend over het Eiland Avalon –
sinds duizenden jaren een plaats voor een pelgrimage.**

Stel je eens voor hoeveel intentie naar binnen moet worden opgeroepen en in termen van energie naar buiten worden gestuurd om een toegewijde pelgrimage over de wereld naar het Hart van de Aarde te maken. Er kunnen allerlei soorten ontmoediging, afleiding en tegenwerkende krachten zijn die de reis niet toestaan – die van een persoonlijke aard zouden familie of werkafspraken, gezondheid, financiën of gewoonweg gebrek aan spiritueel bewustzijn kunnen zijn.

Een voorbeeld hiervan kwam in de afgelopen weken onder mijn aandacht. Een deelnemer uit Nederland schreef een verslag van haar recentelijke pelgrimagedoening naar Avalon. Onderweg kregen zij en haar partner een ernstig auto-ongeluk waarbij ze zelf gelukkig ontsnapt met slechts lichte verwondingen. Binnen enkele uren na deze tegenslag werd ze ook nog geïnformeerd over de plotselinge opname in het ziekenhuis van haar vader en zijn kritieke toestand. Ze gingen terug en helaas, voordat ze haar vader een laatste keer kon zien, overleed hij de volgende dag; de Stichting stuurt haar oprechte condoleances aan alle betrokkenen.

De geschreven geschiedenis herinnert ons eraan dat een van de redenen dat de Tempeliers naar het Heilige Land werden gezonden was om de passage voor pelgrims die hierheen wilden komen te beveiligen. Zoals gesuggereerd liepen de paden waarschijnlijk langs de leylijnen die het ongastvrije landschap in die tijd doorkruisten. Overvallen en berovingen waren aan de orde van de dag hetgeen het reizen nogal gevaarlijk maakte. Denk derhalve aan het aangeboren

vertrouwen en de toewijding en hoge mate van doortastendheid bij elke pilgrim om die reis te maken onder zulke ontmoedigende omstandigheden. Men zou daarom kunnen concluderen dat de Tempeliers niet aanwezig waren om elke pelgrim een veilige aankomst op de plaats van bestemming te garanderen maar tevens om er voor te zorgen dat de enorme accumulatie van intentie levend werd gehouden en langs het pad alsmaar toenam. Want het is gedurende de hele tijd deze opslagplaats van virtuele energie die assisteert om de gewijde plaats van kracht te voorzien en de lijnen te 'verlichten'. De pelgrims worden, in essentie, de dragers van intentie.

Zo beginnen we te erkennen dat de reis zelf veel belangrijker is dan de aankomst bij de bestemming, want daar wordt de vergaarde intentie-energie verstrooid en aldus overgedragen aan en geëchood door het Aarderooster wanneer het pad wordt bewandeld. De aankomst is simpelweg de manifestatie van die intentie en vertegenwoordigt slechts een klein deel van het energieverbruik tijdens de hele reis. Net zoals in onze individuele levens is de reis de optelsom van alles wat we krijgen te ervaren. Zonder ervaring kunnen we niet leren. Zouden we ervoor kiezen niet te leren, dan kunnen we ons niet ontwikkelen naar een toenemende hogere staat van zijn en wijsheid. Er is een gezegde binnen de competitieve sport: "het gaat niet om het winnen, maar het is het meedoen dat telt"; dit adagium (gezegde) komt uit dezelfde levensfilosofie.

Een healer en deelnemer uit Frankrijk wees me op de gechannelde boodschap van de Engelen-entiteit Kryon, afgeleverd op notabene **2 februari 2014** in Sarasota, Florida[5]. Ze voelde intuïtief dat iets in Kryon's boodschap een respons was op wat de leylijngemeenschap die dag deed. Er was duidelijk een uitleg van onze interactie met het Aarderooster en hoe het systeem werkt. Hier zijn een aantal relevante passages uit dat communiqué.

*"Ik vertegenwoordig dat wat de verbinding is met het Hogere Zelf en het is in **gelijke** mate beschikbaar in **elk** menselijk wezen op de planeet. Maar de 'oude ziel' heeft dit zo vaak en op zoveel manieren beoefend dat jullie degenen zijn die de beste gereedschappen m.b.t. deze energie hebben om het voor elkaar te krijgen. Om die verbinding te vinden, hem volledig te openen. En wanneer die open gaat is er een hele nieuwe serie gereedschappen. Niet alleen onderscheidingsvermogen, maar **nieuwe leefconcepten**. Nieuwe concepten die oplossingen zullen creëren, indien niet voor situaties, dan tenminste hoe jullie daarover denken.*

*Wanneer jullie je reactie op het verleden hebben gewijzigd, laat me je dan vragen, wat denk je dat het is, vlak bij je, dat jou het ook heeft zien doen en wat tevens het verleden herschrijft? In casu: die energieën die je familie noemt, het kristallen rooster en het **Gaia rooster**. Het hele esoterische systeem reageert op handelingen van de oude ziel. Denk je dat het zelfhulp is? Dat is dom. Je helpt jezelf niet, **je helpt de planeet! En wat gebeurt er wanneer een hele groep dat doet? Het is diepgaand!**"*

*Is het mogelijk dat het hele roostersysteem dat op zijn plaats is, zag wat je deed? En als dat het geval is en je weet wat het roostersysteem is, namelijk **een welwillend systeem dat jouw intentie weerspiegelt** ... wat denk je dat er zojuist gebeurde? Want 'oude zielen' openen de deur!*

Een mogelijkheid. Ik zag het. Wat je zojuist deed, in minder dan een uur, verandert de karakteristiek een beetje van wat de Aarde denkt wat je van plan bent."

Dezelfde Franse healer gaf eveneens feedback van haar ervaringen volgend op de gebeurtenis van 2 februari. Haar woorden en beelden omvatten Kryon's boodschap – **"een welwillend systeem dat jouw intenties weerspiegelt..."**,

"Het weer was prima en zonnig maar na ongeveer een uur van meditatie en gebed was ik verrast te zien dat de hemel boven de abdij kristalhelder was en heel diep blauw, bijna indigo. Ik heb een foto bijgesloten hoewel de foto niet de intensiteit van de kleur weergeeft. Ik ontving evenveel als ik gaf, misschien zelfs meer. De hemel bleef ongeveer 15 minuten zo en daarna werd het weer bleekblauw voordat het donkerder werd. Dit was krachtig. Voor mij was het een succes."

De Aarde reageert op Meditatie : Azuurblauwe hemel in Frankrijk

Dus hoewel ze de Tor niet haalden, kan het Nederlandse stel zich troosten met het feit dat het welwillende rooster zag wat ze deden. Het absorbeerde hun motieven en kopieerde de energiekwaliteit die ze gaven. De aarde veranderde een beetje ten goede. Alles moet beginnen met de individuele ziel. Het moet eerder een 'van onder af' benadering zijn dan eentje 'van boven af'. In een van zijn vroegste boeken[6], geschreven bij het begin van zijn reis, stelde David Icke de vraag "Wie geneest wie?" In het kort antwoordde hij als volgt,

"Genees de wereld. Drie woordjes, met enorme implicaties. In feite vertellen ze maar een deel van het verhaal. Genees jezelf, genees de wereld is accurater; en **genees jezelf, genees de wereld en laat de wereld jou genezen, zou nog accurater zijn."**

We moeten nooit vergeten dat we **allemaal genezers** zijn – sommigen zijn gewoon in verder gevorderde staat dan anderen en creëren daarmee een contrast in iemands eigen vermogen om te genezen.

Er was nog nooit een betere tijd om na te denken over een pelgrimage naar het spirituele hart van de Aarde. Om opnieuw de geest van een van Engeland's mooiste literaire allegorieën aan te wakkeren – John Bunyan's "The Pilgrim's Progress – from This World to that Which is to Come" (1678) (De vooruitgang van de Pelgrim – van deze wereld naar degene die komt). Als dat niet mogelijk is, wanhoop niet. Geef je welgemeende intentionele gedachten op een andere manier en laat Gaia zien en weerspiegelen wat je doet. Maak in je verbeelding een reis, zo vaak als je wilt door het plaatje en Palden Jenkins prachtig geprepareerde kaart die hieronder staat te visualiseren. Observeer de dichtheid van de radiale lijnen die uitstralen vanaf de Tor, een indicatie van het belang van de gewijde verhoging en de hemelse invloed! Palden heeft laten weten dat de

hier getoonde kaart uit 1982 niet zijn laatste revisie is. Volgend op verdere controles en veldwerk heeft hij eveneens zijn 2005 editie beschikbaar gesteld. Het laat goed zien wat iemand kan bereiken door de gewijde plaatsen in kaart te brengen door weinig anders te gebruiken dan een nationale kaart en toewijding. Ik raad je echt aan een bezoek te brengen aan zijn website[7].

Tenslotte ben ik zeer erkentelijk aan iedereen en dank ik allen die feedback hebben gegeven omtrent hun ervaringen sinds de gebeurtenis van 2 februari. Hoewel het niet altijd mogelijk is iedereen te antwoorden is het van het grootste belang om jullie commentaar en verslagen te ontvangen om zodoende ons begrip te verbeteren terwijl de reis voortgaat.

Tot de volgende update,

Mark

Referenties

[1] *Climate Change ... the Alternative View* – Peter Taylor (www.ethos-uk.com), The Alternative View – Challenging Perceptions, Totnes (2008)

[2] *Big Sunspots Face Earth : Feb 2-3 2014* :
link <http://www.youtube.com/watch?v=iY2-ITigMwU>

[3] *'Galactic' Hoax Startles Viewers* : The Daily Collegian (2 Dec 1977)

[4] *"Could Met Office have been more wrong? Just before floods, secret report told councils: Winter will be 'drier than normal' - especially in West Country!"*; Daily Mail (21 Feb 2014) : link <http://www.dailymail.co.uk/news/article-2564358/Could-Met-Office-wrong-Just-floods-secret-report-told-councils-Winter-drier-normal-especially-West-Country.html>

[5] : *Kryon Channelled Message – Sarasota, Florida* (2 Feb 2014)
link <http://audio.kryon.com/en/Sarasotaday2.mp3>

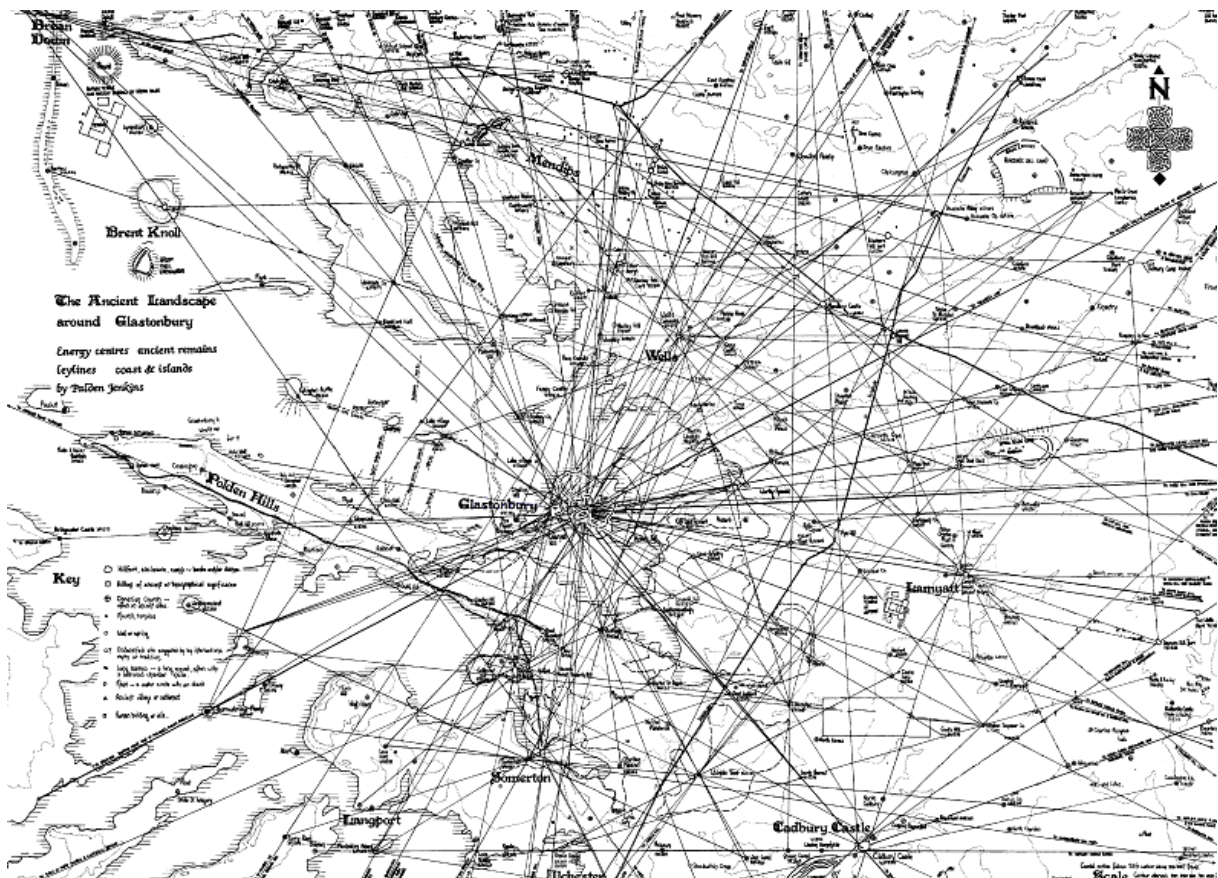
[6] *Heal the World : A Do-it-Yourself Guide to Human & Planetary Transformation* – David Icke (Gateway, 1993)

[7] *The Ancient Landscape around Glastonbury* – Palden Jenkins : link www.palden.co.uk/leymap

Een virtuele pelgrimage : Visualisatie naar het Spirituele Hart van de Aarde

Pelgrims onderweg naar de Tor

Lijnenspel in het Oude Landschap van Glastonbury Tor

De leylijnenkaart is gereproduceerd met vriendelijke toestemming van de maker,

Palden Jenkins (1982)[7].